

Uniwersytet Warszawski
Wydział Matematyki, Informatyki i Mechaniki

Jakub Bujak

Nr albumu: 370737

Logika separacji dla języka programowania Jafun

**Praca magisterska
na kierunku INFORMATYKA**

Praca wykonana pod kierunkiem
dr hab. Aleksego Schuberta, prof. UW

Wrzesień 2020

Oświadczenie kierującego pracą

Potwierdzam, że niniejsza praca została przygotowana pod moim kierunkiem i kwalifikuje się do przedstawienia jej w postępowaniu o nadanie tytułu zawodowego.

Data

Podpis kierującego pracą

Oświadczenie autora (autorów) pracy

Świadom odpowiedzialności prawnej oświadczam, że niniejsza praca dyplomowa została napisana przeze mnie samodzielnie i nie zawiera treści uzyskanych w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami.

Oświadczam również, że przedstawiona praca nie była wcześniej przedmiotem procedur związanych z uzyskaniem tytułu zawodowego w wyższej uczelni.

Oświadczam ponadto, że niniejsza wersja pracy jest identyczna z załączoną wersją elektroniczną.

Data

Podpis autora pracy

Streszczenie

W pracy zdefiniowano logikę separacji dla języka Jafun, przedstawiono jej formalizację w systemie Coq i udowodniono jej poprawność względem semantyki języka. Logika separacji pozwala na podział sterty na rozłączne fragmenty. Upraszcza to wnioskowanie o programach, pozwalając na dowodzenie własności podwyrażeń na prostszych fragmentach sterty.

Słowa kluczowe

Logika separacji, Jafun, weryfikacja

Dziedzina pracy (kody wg programu Socrates-Erasmus)

11.3 Informatyka

Klasyfikacja tematyczna

Spis treści

Wprowadzenie	5
1. Podstawowe pojęcia i definicje	7
2. Jafun	9
2.1. Składnia i semantyka	9
2.2. Ewaluacja	9
3. Składnia i semantyka	11
4. Reguły wnioskowania	13
5. Własności ewaluacji	15
6. Poprawność	17
7. Formalizacja w systemie Coq	19
8. Podsumowanie	21
Bibliografia	23

Wprowadzenie

Rozdział 1

Podstawowe pojęcia i definicje

Rozdział 2

Jafun

Jafun to zorientowany obiektowo język programowania podobny do Javy. Jego szczegółowy opis znajduje się w pracy [1]. Poniżej przedstawiam te aspekty języka, które są istotne dla prezentowanej logiki.

2.1. Składnia i semantyka

2.2. Ewaluacja

Ewaluacją konfiguracji (h, st) będziemy nazywać dowolny ciąg par $(h_1, st_1), \dots, (h_n, st_n)$, taki że $h_1 = h$, $st_1 = st$ oraz $(h_i, st_i) \rightarrow (h_{i+1}, st_{i+1})$ dla $1 \leq i < n$.

Ewaluacją wyrażenia e na stercie h będziemy nazywać taką ewaluację konfiguracji $(h, \llbracket e \rrbracket_\phi)$, że $st_n = \llbracket l \rrbracket_A$ dla pewnych l, A . Jeśli taka ewaluacja istnieje, będziemy to oznaczać jako $(h, e) \rightsquigarrow (h_n, A, l)$

Rozdział 3

Składnia i semantyka

Prezentowana logika separacji dla języka Jafun jest logiką z kwantyfikatorami egzystencjalnymi pierwszego rzędu, trójkami Hoare’a, operatorem $\hookrightarrow$, pozwalającym na opisywanie wartości sterty i operatorami separacji $*$ i $\multimap$.

Iris, na którym wzorowana jest niniejsza logika, jest afiniczną logiką separacyjną, to znaczy własność spełniania termu przez stertę jest domknięta ze względu na rozszerzanie sterty. W celu zachowania zarówno afiniczności, jak i poprawności względem semantyki języka, prezentowana logika nie zawiera kwantyfikatora ogólnego, a kwantyfikator egzystencjalny jest ograniczony do termów najwyższego poziomu (Rysunek 3.1).

Używane będzie także oznaczenie $v_1 \neq v_2$ jako skrót dla $v_1 = v_2 \Rightarrow \text{False}$.

$$\begin{aligned} \mathbf{P} &::= \exists x : C. \mathbf{P} \mid \mathbf{P} \wedge \mathbf{P} \mid \mathbf{P} \vee \mathbf{P} \mid P \\ P &::= \text{True} \mid \text{False} \mid P \wedge P \mid P \vee P \mid P \Rightarrow P \mid v = v \mid \\ &\quad v \hookrightarrow x = v \mid \{P\}e\{x.P\}_A \mid P * P \mid P \multimap P \\ v &::= x \mid \text{null} \mid \text{this} \\ A &::= C \mid \phi \\ x &::= \langle \text{identifier} \rangle \text{ (variable/field name)} \\ C &::= \langle \text{identifier} \rangle \text{ (class name)} \\ e &::= \langle \text{Jafun expression} \rangle \end{aligned}$$

Rysunek 3.1: Składnia logiki

Środowisko to funkcja częściowa przypisująca identyfikatorom lokacje na stercie lub `null`. Semantyka logiki (Rysunek 3.2) jest standardowa dla kwantyfikatora i operatorów logicznych. Dla uproszczenia zapisu notacja $\llbracket \cdot \rrbracket$ została użyta do opisu semantyki obu poziomów termów ($\mathbf{P}$ i P). To, do którego poziomu się odnosi, wynika z kontekstu.

Sterta spełnia trójkę Hoare’a $\{P\}e\{x.Q\}_A$, jeśli dla każdej sterty spełniającej P , wyrażenie e zostanie obliczone bez błędu, zwróci wyjątek typu A (czyli być może żaden), a wynikowa sterta będzie spełniała Q , w którym za x podstawiony zostanie wynik obliczenia.

Sterta spełnia term $P * Q$, jeśli można ją podzielić na dwa rozłączne fragmenty, z których jeden spełnia P , a drugi Q . Operator $\multimap$ to pewnego rodzaju odwrotność operatora $*$ – sterta spełnia $P \multimap Q$, jeśli po połączeniu jej z dowolną rozłączną stertą spełniającą P , otrzymana sterta spełnia Q .

$$\begin{aligned}
\llbracket \mathbf{True} \rrbracket &\triangleq \top \\
\llbracket \mathbf{False} \rrbracket &\triangleq \perp \\
\llbracket \exists x : C.P \rrbracket_{h,env} &\triangleq \exists l : Loc . class(h, l) = C \wedge \llbracket P \rrbracket_{h,env[x \mapsto l]} \\
\llbracket P \wedge Q \rrbracket_{h,env} &\triangleq \llbracket P \rrbracket_{h,env} \wedge \llbracket Q \rrbracket_{h,env} \\
\llbracket P \vee Q \rrbracket_{h,env} &\triangleq \llbracket P \rrbracket_{h,env} \vee \llbracket Q \rrbracket_{h,env} \\
\llbracket P \Rightarrow Q \rrbracket_{h,env} &\triangleq \llbracket P \rrbracket_{h,env} \Rightarrow \llbracket Q \rrbracket_{h,env} \\
\llbracket x = y \rrbracket_{h,env} &\triangleq env(x) = env(y) \\
\llbracket x \hookrightarrow f = y \rrbracket_{h,env} &\triangleq h(env(x))(f) = env(y) \\
\llbracket \{P\}e\{x.Q\}_A \rrbracket_{h,env} &\triangleq \forall h : Heap . \llbracket P \rrbracket_{h,env} \Rightarrow \\
&\quad \exists h' : Heap, l : Loc . (h, e[/env]) \rightsquigarrow (h', A, l) \wedge \llbracket Q \rrbracket_{h',env[x \mapsto l]} \\
\llbracket P * Q \rrbracket_{h,env} &\triangleq \exists h_1, h_2 : Heap . h_1 \oplus h_2 = h \wedge \llbracket P \rrbracket_{h_1,env} \wedge \llbracket Q \rrbracket_{h_2,env} \\
\llbracket P \multimap Q \rrbracket_{h,env} &\triangleq \forall h' : Heap . \llbracket P \rrbracket_{h',env} \Rightarrow \llbracket Q \rrbracket_{h \oplus h',env}
\end{aligned}$$

Uwaga: $e[/env]$ oznacza wyrażenie powstałe przez podstawienie $env[x]$ w miejsce x dla każdej zmiennej wolnej x w e .

Rysunek 3.2: Semantyka logiki

Rozdział 4

Reguły wnioskowania

Osądy w prezentowanej logice są postaci $\Gamma | P \vdash Q$, gdzie Γ to środowisko typów, przypisujące zmiennym odpowiadające im typy (czyli nazwy klas), a P i Q to termy logiki. Intuicyjnie, osąd $\Gamma | P \vdash Q$ oznacza że Q wynika z P , a więc że każda sarta spełniająca P spełnia też Q .

Dla poprawienia czytelności, jeśli Γ jest wspólne dla wszystkich osądów występujących w danej regule, to jest ono pomijane.

$$\begin{array}{c}
 \text{ASM} \frac{}{P \vdash P} \quad \text{TRANS} \frac{P \vdash Q \quad Q \vdash R}{P \vdash R} \quad \text{EQ-REFL} \frac{}{P \vdash v = v} \quad \text{EQ-SYM} \frac{P \vdash v = w}{P \vdash w = v} \\
 \\
 \perp\text{E} \frac{P \vdash \text{False}}{P \vdash Q} \quad \top\text{I} \frac{}{P \vdash \text{True}} \quad \wedge\text{I} \frac{R \vdash P \quad R \vdash Q}{R \vdash P \wedge Q} \quad \wedge\text{EL} \frac{R \vdash P \wedge Q}{R \vdash P} \\
 \\
 \wedge\text{ER} \frac{R \vdash P \wedge Q}{R \vdash Q} \quad \vee\text{IL} \frac{R \vdash P}{R \vdash P \vee Q} \quad \vee\text{IR} \frac{R \vdash Q}{R \vdash P \vee Q} \\
 \\
 \vee\text{E} \frac{S \vdash P \vee Q \quad P \vdash R \quad Q \vdash R}{S \vdash R} \quad \Rightarrow\text{I} \frac{R \wedge P \vdash Q}{R \vdash P \Rightarrow Q} \quad \Rightarrow\text{E} \frac{R \vdash P \Rightarrow Q \quad R \vdash P}{R \vdash Q} \\
 \\
 \exists\text{I} \frac{\Gamma, x : C | Q \vdash P[t/x]}{Q \vdash \exists x : C.P} \quad \exists\text{E} \frac{\Gamma | R \vdash \exists x : C.P \quad \Gamma, x : C | R \wedge P \vdash Q}{\Gamma | R \vdash Q}
 \end{array}$$

Rysunek 4.1: Reguły wnioskowania dla tradycyjnych operatorów logicznych

$$\begin{array}{c}
 \text{WEAK} \frac{}{P * Q \vdash P} \quad \text{SEP-ASSOC} \frac{}{P * (Q * R) \dashv\vdash (P * Q) * R} \quad \text{SEP-SYM} \frac{}{P * Q \vdash Q * P} \\
 \\
 *\text{I} \frac{P_1 \vdash Q_1 \quad P_2 \vdash Q_2}{P_1 * Q_1 \vdash P_2 * Q_2} \quad *\text{I} \frac{R * P \vdash Q}{R \vdash P * Q} \quad *\text{E} \frac{R_1 \vdash P * Q \quad R_2 \vdash P}{R_1 * R_2 \vdash Q}
 \end{array}$$

Rysunek 4.2: Reguły wnioskowania dla operatorów separacyjnych

Reguły strukturalne dla trójek Hoare'a

$$\begin{array}{c}
\text{HT-FRAME} \frac{S \vdash \{P\}e\{v.Q\}_A \quad S \text{ jest trwały}}{S \vdash \{P * R\}e\{v.Q * R\}_A} \quad \text{HT-RET} \frac{}{S \vdash \{\mathbf{True}\}w\{v.v = w\}_\phi} \\
\\
\text{HT-CSQ} \frac{\Gamma | S \vdash P \Rightarrow P' \quad \Gamma | S \vdash \{P'\}e\{v.Q'\}_A \quad \Gamma, v : C | S \vdash Q' \Rightarrow Q \quad S \text{ jest trwały}}{S \vdash \{P\}e\{v.Q\}_A} \\
\\
\text{HT-DISJ} \frac{S \vdash \{P\}e\{v.Q\}_A \quad S \vdash \{Q\}e\{v.Q\}_A}{S \vdash \{P \vee Q\}e\{v.Q\}_A} \\
\\
\text{HT-PERS} \frac{S \wedge R \vdash \{Q\}e\{v.Q\}_A}{S \vdash \{Q \wedge R\}e\{v.Q\}_A} \text{ jeśli } R \text{ trwały}
\end{array}$$

Reguły dla trójek Hoare'a opisujących konstrukcje języka

$$\begin{array}{c}
\text{HT-NEW-NULL} \frac{}{S \vdash \{\mathbf{True}\}\mathbf{new} \ C(\bar{v})\{w.w \neq \mathbf{null}\}_\phi} \\
\\
\text{HT-NEW-FIELD} \frac{\text{flds}(C) = f_1, \dots, f_n}{S \vdash \{\mathbf{True}\}\mathbf{new} \ C(v_1, \dots, v_n)\{w.w \hookrightarrow f_i = v_i\}_\phi} \\
\\
\text{HT-LET} \frac{\Gamma | S \vdash \{P\}E_1\{x.Q\}_\phi \quad \Gamma, x : C | S \vdash \{Q\}E_2\{w.R\}_A \text{ jeśli } S \text{ trwały}}{\Gamma | S \vdash \{P\}\mathbf{let} \ C \ x = E_1 \ \mathbf{in} \ E_2\{w.R\}_A} \\
\\
\text{HT-LET-EX} \frac{S \vdash \{P\}E_1\{w.Q\}_A \quad A \neq \phi}{\Gamma | S \vdash \{P\}\mathbf{let} \ C \ x = E_1 \ \mathbf{in} \ E_2\{w.Q\}_A} \\
\\
\text{HT-FIELD-SET} \frac{}{S \vdash \{x \neq \mathbf{null}\}x.f = v\{ \_ .x \hookrightarrow f = v \}_\phi} \\
\\
\text{HT-NULL-SET} \frac{}{S \vdash \{x = \mathbf{null}\}x.f = v\{w.w = \mathbf{npe}\}_{\mathbf{NPE}}} \\
\\
\text{HT-FIELD-GET} \frac{}{S \vdash \{x \hookrightarrow f = v\}x.f\{w.w = v\}_\phi} \\
\\
\text{HT-NULL-GET} \frac{}{S \vdash \{x = \mathbf{null}\}x.f\{w.w = \mathbf{npe}\}_{\mathbf{NPE}}}
\end{array}$$

Rysunek 4.3: Reguły wnioskowania dla trójek Hoare'a

$$\begin{array}{c}
\text{HT-IF} \frac{S \vdash \{P \wedge v_1 = v_2\} E_1 \{w.Q\}_A \quad S \vdash \{P \wedge v_1 \neq v_2\} E_2 \{w.Q\}_A}{S \vdash \{P\} \mathbf{if} \ v_1 = v_2 \ \mathbf{then} \ E_1 \ \mathbf{else} \ E_2 \{w.Q\}_A} \\
\\
\text{HT-INVOKE} \frac{\Gamma \vdash x : C \quad \{P'\} \cdot \{w.Q'\}_A \in \mathbf{invariants}(C, m) \quad S \wedge \{P'\} x.m(\bar{v}) \{w.Q'\}_A \vdash \{P\} x.m(\bar{v}) \{w.Q\}_A}{S \vdash \{P\} x.m(\bar{v}) \{w.Q\}_A} \\
\\
\text{HT-NUL-VOKE} \frac{}{S \vdash \{x = \mathbf{null}\} x.m(\bar{v}) \{w.w = \mathbf{npe}\}_{\mathbf{NPE}}} \\
\\
\text{HT-THROW} \frac{\Gamma \vdash x : C}{S \vdash \{x \neq \mathbf{null}\} \mathbf{throw} \ x \{w.w = x\}_C} \\
\\
\text{HT-NUL-THROW} \frac{}{S \vdash \{x = \mathbf{null}\} \mathbf{throw} \ x \{w.w = \mathbf{npe}\}_{\mathbf{NPE}}} \\
\\
\text{HT-CATCH-NORMAL} \frac{S \vdash \{P\} E_1 \{w.Q\}_\phi}{S \vdash \{P\} \mathbf{try} \ E_1 \ \mathbf{catch} \ (C \ x) \ E_2 \{w.Q\}_\phi} \\
\\
\text{HT-CATCH-EX} \frac{\Gamma | S \vdash \{P\} E_1 \{x.Q\}'_C \quad \Gamma, x : C' | S \vdash \{Q\} E_2 \{w.R\}_A \quad C' \leq C}{\Gamma | S \vdash \{P\} \mathbf{try} \ E_1 \ \mathbf{catch} \ (C \ x) \ E_2 \{w.R\}_A} \text{jeśli } S \text{ trwały} \\
\\
\text{HT-CATCH-PASS} \frac{S \vdash \{P\} E_1 \{w.Q\}'_C \quad C' \not\leq C}{S \vdash \{P\} \mathbf{try} \ E_1 \ \mathbf{catch} \ (C \ x) \ E_2 \{w.Q\}'_C}
\end{array}$$

Rysunek 4.4: Reguły wnioskowania dla trójek Hoare'a - c.d.

Rozdział 5

Własności ewaluacji

Rozdział 6

Poprawność

Rozdział 7

Formalizacja w systemie Coq

Rozdział 8

Podsumowanie

Bibliografia

- [1] J. Chrzęszcz and A. Schubert. Function definitions for compound values in object- oriented languages. In *Proc. of the 19th International Symposium on Principles and Practice of Declarative Programming*, PPDP '17, pp. 61–72. ACM, 2017.
- [2] J. Chrzęszcz and A.Schubert. Formalisation of a frame stack semantics for a Java-like language. 2018